

Afscheidstoespraak Nourdin el Ouali in de raadsvergadering van 19 december 2013

Geachte Voorzitter, collega's, griffie, bodes, familie, vrienden, ambtenaren en toeschouwers.

Wat een verademing wanneer de klok niet mee tikt! Zoals u merkt maak ik dankbaar gebruik om iedereen te benoemen. Gewoon omdat het kan.

Voorzitter,

Het is slechts 10 minuten fietsen vanaf de plek waar ik woon naar dit huis. Een route die ik de afgelopen periode dikwijls heb afgelegd. Hoewel de afstand relatief kort is, kom ik van ver.

Wij zitten nu in december, een periode die vaak in het teken staat van terugblikken en reflecteren. Een goed moment om dat ook te doen. Zeker in het licht van mijn aanleiding om u toe te spreken. Ik sta op het punt om aftand te doen van mijn zetel en afscheid te nemen van uw raad.

Het is alweer bijna vier jaar geleden dat ik hier voor het eerst stond. Precies op deze plek. Het voelt als de dag van gisteren. Lichtelijk gespannen, mijn hart en verstand gevuld met idealen en goede intenties. Hoopvol om een klein verschil te maken, een bijdrage te leveren en de nodige verandering te brengen.

Als ik de balans opmaak en kritisch naar mijzelf kijk dan bekruipt mij nog altijd het gevoel dat ik meer uit mijn raadswerk had kunnen halen, dan nu het geval is. Zeker als ik dit afzet ten opzichte van mijn ambities bij aanvang. Ik kan er lang over uitweiden maar ik besluit om slechts mijn conclusie met jullie te delen. Ik heb maar weinig verandering kunnen brengen. Het enige wat echt aanzienlijk is veranderd in de afgelopen periode, dat ben ikzelf. Helaas niet altijd ten goede.

Ik kan oprecht zeggen dat ik veel gegeven heb. Raadslid zijn in een kleine fractie betekent keihard werken, een generalist zijn en veel doen los van elkaar, maar altijd naast elkaar. Arno, Judith en ik hebben ons de afgelopen periode hard gemaakt voor onze idealen. Onvermoeid hebben wij ons ingezet voor een groener, socialer en bruisender Rotterdam. Nou ja, onvermoeid. In mijn geval werd dat op een gegeven moment oververmoeid.

Mijn bevlogenheid zal menigeen niet ontgaan zijn. Een negen tot vijf mentaliteit, in deze functie, was mij niet gegeven. Dit is op zich prima, en het aard van het beestje. Echter, de keerzijde is wel dat sommige besluiten mij niet onberoerd lieten en ik daardoor soms met moeite het een en ander van mij af kon zetten. Sommige zaken gaan mij nou eenmaal aan het hart. Als je dit maar lang genoeg blijft volhouden dan wordt vroeg of laat de rekening gepresenteerd. Een rekening die ik niet alleen persoonlijk moest voldoen maar waar ook mijn gezin in moest delen. Een veels te hoge tol.

Maar goed. Zoals ik eerder heb aangegeven kom ik van ver. Ik heb nu mijn bestemming bereikt. De rekening is inmiddels vereffent. Een kostbare les maar tevens ook een waardevolle. Want, zegt men: Waar je niet dood aan gaat daar wordt je alleen maar sterker van. Een wijsheid die ik kan beamen. Ik sta hier dan ook voor u met hervonden kracht en inzicht, sterker en strijdbarder dan ooit te voren.

Voorzitter,

Recentelijk ben ik benaderd door de initiatiefnemers van een, in mijn ogen, mooi en veelbelovend politieke beweging. In gesprek werd mij duidelijk dat zij mij graag zien in een politieke rol namens dit initiatief. Ik moet u eerlijk bekennen dat ik zeer gecharmeerd ben van hun intenties, motieven en doelen. Het fundament is gestoeld op een emancipatiegedachte

en hun inspiratie ligt heel dicht bij mijn eigen identiteit. Dit heeft er voor gezorgd dat het mijn hart heeft geraakt, en maakt dat ik hun vraag serieus in overweging neem. Met mijn persoonlijke situatie in ogenschouw genomen en in gesprek met mijn naasten zal ik uiteindelijk een afweging maken. Voor alle duidelijkheid! Dit is nog allerm minst zeker.

Gezien deze ontwikkelingen en het feit dat ik dit overweeg, vind ik het zuiver en netjes richting GroenLinks om mijn zetel definitief op te geven en niet terug te komen als lid van uw raad. Aangezien ik namens GroenLinks in de gemeenteraad van Rotterdam gekozen ben, geef ik, zoals dat in mijn ogen hoort, mijn raadszetel terug aan de GroenLinks-fractie.

Ik zal het missen. De fractievergaderingen, de enorme inzet en deskundigheid van Ivo, de grenzeloze creativiteit en ondersteuning van Lies, het zorgzame van Judith en het doortastende en inspirerende van Arno.

Voorzitter,

Lid mogen zijn van deze raad en samen optrekken met mijn stadsgenoten heb ik als een bijzonder grote eer ervaren. Naar mijn mening bestaat er geen eervollere taak dan die in de rol van volksvertegenwoordiger. Een plek waaruit wij, ONS Rotterdam en haar burgers mogen dienen. Ik wil dan ook veel waardering en respect uitspreken voor een ieder in deze zaal.

Tot slot voorzitter, wil ik mij in het bijzonder richten tot de griffie en de bodes. Jullie behoren werkelijk tot het kloppend hart van onze raad. Onmisbare krachten. Dank en waardering voor de voortreffelijke ondersteuning.

Waarde collega's, veel succes bij het nemen van de juiste beslissingen in de resterende tijd.